

18 Ιανουαρίου 2024

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Μέχρι πότε θα κρατάμε τον Χριστό στην εξορία;

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (1881-1956).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Επισκόπου Αχρίδος

Αργά βαδίζει ο Χριστός

Για όσους προσμένουν με ανυπομονησία τη Βασιλεία του Χριστού

Συνέχεια από εδώ

<http://www.pemptousia.gr/?p=390194>

Όμως, ας πούμε ότι αναγγέλλεται ο ερχομός του Χριστού, και εμείς τότε σκεπτόμαστε πιο βαθιά. Μπροστά στο βλέμμα του Χριστού έρχονται στο φως όλα τα μυστικά, ανοίγουν οι σφραγίδες και κάτω από τα βήματά Του ανασταίνεται όλη η ιστορία του κόσμου από καταβολής του έως σήμερα. Και ο Χριστός θα έβλεπε μαζί μας την αμαρτία και το αίμα σε κάθε πήχυ της γης, κι ας είναι σκεπασμένη με γυαλιστερό πλακόστρωτο.

Θα είχαμε θυμηθεί να του ρίξουμε άνθη και να του στρώσουμε χαλί να πατήσει. Μάταια όμως· αυτά έκαναν στα Ιεροσόλυμα, όταν έμπαινε ο Χριστός, και ο Χριστός έμεινε αδιάφορος σε αυτά.

Σήμερα. Είκοσι αιώνες μετά από αυτό, και πάλι να υποδεχθούμε τον Χριστό σαν παιδιά, με λουλούδια και βάγια; Μα δεν θα μπορούσαμε να Του βγάλουμε στην υποδοχή τις καθαρές καρδιές, τα ανώτερα πνεύματα, τις καλές πράξεις σαν ώριμοι άνθρωποι;

Θα έπρεπε να Τον χαιρετήσουμε στην υποδοχή με μία δήλωση, μία και μοναδική. Που θα Του δημιουργούσε χαρά: «Κύριε, σε μας δεν υπάρχει χυμένο αίμα των αθών και δεν υπάρχουν αμαρτίες ούτε ληστές».

Όμως, αυτό δεν θα μπορούσαμε να το κάνουμε χωρίς ψεύδος, και ποιος τολμά να ψεύδεται μπροστά σ' Εκείνον, που όχι μόνο ξέρει, αλλά και βλέπει την αλήθεια;

Να Του φτιάχνουμε αψίδες του θριάμβου; Πόσο μίζερη σκέψη σε σχέση με τον Χριστό. Οι αψίδες θριάμβου φτιάχνονται για εκείνους που μπορούν να περάσουν κάτω απ' αυτές. Όμως, δεν είναι πιο ψηλός ο Χριστός από τις υψηλότερες αψίδες θριάμβου; Οι φορείς της γήινης δόξας αποζητούν αψίδες θριάμβου, ενώ ο Χριστός είναι φορέας της ουράνιας δόξας. Ο ουράνιος θόλος είναι η άξια αψίδα θριάμβου για Εκείνον.

Και εμείς θα στρεφόμεστε δεξιά και αριστερά αναζητώντας έναν οίκο όπου θα μπορέσουμε να εισαγάγουμε τον Χριστό. Ο οίκος πρέπει να είναι στολισμένος με καθαρές καρδιές και ανώτερα πνεύματα και καλές πράξεις. Πού να βρεθεί τέτοιος οίκος; Υπάρχουν οίκοι γεμάτοι από παρδαλές και πολύχρωμες καρδιές, ρηχά πνεύματα και θλιβερά έργα. Πού να βρεθεί οίκος γεμάτος από εκείνα που αγαπά ο Χριστός;

Και ύστερα ποιος να βγει μπροστά και να σταθεί στο πρόσωπο του Χριστού; Μπροστά στους γήινους αυτοκράτορες και βασιλιάδες βγαίνουν οι πλούσιοι, οι πολεμιστές, και οι Ιερείς. Και μάλιστα φιλονικούν για το ποιος θα σταθεί πλησιέστερα στις μεγαλειότητές τους.

Όμως, μπροστά στον Χριστό κανείς απ' αυτούς δεν θα βιαζόταν να τρέξει. Αντίθετα, αυτοί θα σπρώχνονταν προς τα πίσω και θα έψαχναν τόπο όσο γίνεται πιο απομακρυσμένο και κρυμμένο από το βλέμμα Του.

Αφού ποιος μπορεί να αντέξει βλέμμα καθαρό σαν τις πηγές των Άλπεων και φλογερό σαν αστραπή στα μαύρα σύννεφα;

Και ύστερα ποιος να απλώσει το χέρι του για χειραψία με τον Χριστό εν ονόματι όλων;

Ποιος έχει χέρι τόσο καθαρό, ώστε να τολμά να πιάσει το χέρι του Υιού του Θεού;

Ποιος έχει χέρι τόσο δυνατό, ώστε να πιάσει τον Χριστό, χωρίς να τιναχθεί όλο του το σώμα σαν να τον χτύπησε ηλεκτρικό ρεύμα;

«Να βάλουμε μπροστά τα παιδιά!» Αυτό ίσως θα σκεφτόσασταν.

Όμως ούτε αυτό θα ήταν άξιο. Πριν από δυο χιλιάδες χρόνια ο Χριστός έβρισκε χαρά μόνο στα παιδιά. Σήμερα Εκείνος θέλει να δει ώριμους ανθρώπους, με τους οποίους θα χαιρόταν όπως χαιρόταν τότε με τα παιδιά.

Και θα πέφταμε σε αμηχανία. Και η ντροπή θα κατέκλυζε την ψυχή μας λόγω της απίστευτης φτώχειας του κόσμου. Και θα θυμώναμε με τους ανθρώπους και με τον

εαυτό μας, μ' εκείνους που βαδίζουν μπροστά και μ' εκείνους που περπατούν πίσω.

Και τρίζοντας τα χέρια μας με σκυμμένο βλέμμα και κατεβασμένο κεφάλι θα κραυγάσαμε: «Κύριε, μην έρχεσαι σ' εμάς, τίποτα δεν είναι έτοιμο για την υποδοχή Σου! Είμαστε φτωχοί και αμαρτωλοί».

Όμως, μέχρι πότε να κρατάμε τον Χριστό στην εξορία;

Μα δεν είναι αυτή η γη περισσότερο δικό Του σπίτι απ' ό, τι δικό μας;

Μα δεν βρίσκεται Αυτός πλησιέστερα στον Θεό, τον οικοδεσπότη του κόσμου, απ' ό,τι εμείς;

Δεν είμαστε υπερβολικά αυθάδεις όταν παριστάνουμε τα αφεντικά στο ξένο σπίτι;

Το σπίτι από το οποίο διώξαμε τον οικοδεσπότη και τα πιο αγαπημένα και πιο συγγενικά Του πρόσωπα;

Ο Χριστός είναι ο πιο αγαπημένος και πιο συγγενής του Θεού Πατέρα.

Ποιος είναι ο Χριστός; Ποιος είναι τούτος ο άνθρωπος, ώστε εμείς μετά από είκοσι αιώνες πρέπει να Τον υπολογίζουμε;

Αυτός είναι το βασικό αγαθό με το οποίο ζουν οι άνθρωποι.

Δίχως Αυτόν, ο κόσμος θα επέστρεφε ξανά στο πρωταρχικό χάος. Όταν το κακό απειλούσε να χαλάσει την ισορροπία του κόσμου και να ρίξει καθετί στο σκότος του χάους, παρουσιάστηκε ένας άνθρωπος, σταλμένος από τον Θεό, τρεφόμενος από τη γη, παραγνωρισμένος από τους ανθρώπους, εμφανιζόμενος ως Υιός Θεού, δυνατός στα λόγια και δυνατός στα έργα.

Ήρθε ανάμεσα στους δικούς Του, όμως οι δικοί Του δεν Τον δέχτηκαν αλλά Τον περιφρόνησαν και Τον πέταξαν. Παρ' όλα αυτά ο Θεός έφτιαξε από την πεταμένη πέτρα το θεμέλιο για ολόκληρη την ανθρώπινη ιστορία. (Α' Πέτρου 2, 7).

Τούτος ο άνθρωπος δεν ήταν σαν τους άλλους ανθρώπους, που συμπεριφέρονταν δουλικά απέναντι στους εαυτούς τους και ο ένας προς τον άλλον. Όχι· τούτος ήταν ο μόνος ελεύθερος άνθρωπος που περπατούσε στη γη· Εκείνος συμπεριφερόταν πατρικά με τους καλούς και δεσποτικά με τους κακούς. Δρούσε σ' αυτόν τον κόσμο όχι σαν μισθωτής αλλά σαν πραγματικός οικοδεσπότης στο σπίτι του.

Ο μισθωτής ενδιαφέρεται μόνο να χορτάσει και να ξεδιψάσει, ακόμα και αν όλοι οι άλλοι γύρω του πεινούν διότι αυτός που μισθώνει το χώρο αδιαφορεί αν το σπίτι

θα παραμείνει ή θα καταστραφεί. Γι' αυτόν το βασικό είναι να μην καταστραφεί ο ίδιος. Ο οικοδεσπότης όμως φροντίζει για όλο τον οίκο και για όλα τα άτομα στον οίκο και για την ευημερία τους, περισσότερο απ' ό,τι για τον εαυτό του.

Απόσπασμα από το βιβλίο του αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς «Αργά Βαδίζει ο Χριστός» των εκδόσεων Εν πλω. Μετάφραση από τα σερβικά Σβέτλινα Πέτσιν, Ηλίας Σαραγούδας, Νεφέλη Σαραγούδα-Πέτσιν, θεολογική επιμέλεια Αλέξιος Π. Παναγόπουλος, καθηγητής εκκλησιαστικής εκπαίδευσης και doctor ant Πανεπιστημίου Σερβικού Σαράγιεβο.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN